

Los Derechos Sexuales y Derechos Reproductivos de las mujeres jóvenes de Nicaragua

Desde inicios de la década de los 90 el Programa Feminista La Corriente ha promovido los Derechos Sexuales y Derechos Reproductivos. A partir del año 2003 hemos puesto el énfasis en el trabajo con mujeres jóvenes.

Más de 300 mujeres jóvenes de distintas procedencias han participado en las actividades de formación. Las mismas han permitido el intercambio entre jóvenes urbanas, rurales, afrodescendientes, estudiantes, trabajadoras, lesbianas, heterosexuales y bisexuales, y otras que necesitan definirse y continúan sus búsquedas.

La sexualidad como derecho y la maternidad como expresión de libertad para elegir, parte de la convicción de que los cuerpos de las mujeres son espacios de placer y libertad que nos habilita para el ejercicio de la autonomía y la lucha contra la violencia.

En el año 2007 además de los ciclos de formación, organizamos una campaña dirigida a jóvenes que llevó por nombre "Desde mi cuerpo". Asimismo realizamos la investigación "Vivencias, creencias y cambios en la sexualidad de jóvenes nicaraguenses", la cual está siendo utilizada por diversas organizaciones de mujeres y jóvenes.

Algunos nudos que limitan el disfrute de los derechos sexuales y reproductivos, a saber:

- El peso que sobre las jóvenes tiene el mandato de la maternidad es tan fuerte como el temor a ser madre sin que los hombres asuman su responsabilidad frente a la procreación.
- Las jóvenes experimentan un rechazo generalizado a la violencia e identifican formas sutiles en que ésta se expresa, especialmente en las relaciones de noviazgo,

reclamando un cambio contundente por parte de los jóvenes.

- A pesar de la educación para temer a la sexualidad; las jóvenes reivindican la centralidad del placer en sus vidas.
- Las jóvenes están reflexionando sobre las distintas maneras de vivir la sexualidad, cuestionando la heterosexualidad. El intercambio entre jóvenes heterosexuales, lesbianas, homosexuales, bisexuales, ha sido de mucha importancia en este aprendizaje.

Campanya de sensibilització de La Corriente

Algunos desafíos que debemos continuar trabajando:

- Mantener en las agendas de las organizaciones feministas el placer como derecho.
- Recuperar el derecho a elegir la maternidad, incluyendo el derecho a no querer ser madre.
- Lograr que el movimiento feminista se impregne de la creatividad de las jóvenes en la defensa de sus derechos.
- Construir espacios entre jóvenes que fomenten una cultura democrática; congruente con la crítica al poder autoritario que plantea el feminismo.
- Establecer colaboraciones solidarias con hombres comprometidos con sus propios procesos de reflexión crítica.

Cristina Arévalo
La Corriente

La segona generació no és immigrant

Un concepte que apareix sovint en els discursos sobre immigració és el d'immigrant de segona generació. Sota aquesta etiqueta, es fa referència als infants, adolescents o joves, fills de persones immigrades, tant si han arribat de petits o com si han nascut al país.

Aquest és un concepte erroni per definició. Una persona immigrant és aquella que marxa del país o regió on ha nascut per residir temporal o permanentment en un país o regió diferent al propi. Per tant, els seus fills, que han nascut o crescut en una societat concreta, no poden definir-se, estrictament, com immigrants.

L'ús d'aquest concepte construeix una realitat contraproduent. En primer lloc, perquè manté i cronifica la condició d'immigrant. Ser immigrant és sempre una situació temporal, associada a un procés migratori de sortida del país d'origen fins l'establiment a la societat de destí. Usant aquesta etiqueta, es contribueix a la segregació, a la no inclusió i a la no acceptació de l'altre, del diferent. La situació és greu quan s'aplica a persones que fa temps que ja conviuen entre nosaltres, però és més greu quan s'aplica a infants i joves educats aquí.

Un jove immigrant de segona generació se l'assenyala com a diferent de la resta de població normalitzada. La seva pròpia societat d'origen està dificultant la seva integració i el seu sentiment de pertinença ja que no permet que se senti còmode en el seu context propi.

Calen iniciatives dirigides a la societat en el seu conjunt que fomentin l'arrelament i el sentiment de pertinença a l'entorn més proper entre totes les persones. I també cal tenir present que la identitat és sempre plural i diversa, que pot incloure creences i pràctiques que, fins fa poc temps, no ens semblaven prò-

pies de la nostra comunitat, però ara ja sí, perquè formen part de la identitat de persones nascudes aquí.

De no ser així, cada cop més conciutadans se sentiran estranys a casa seva. Per què ser català o espanyol no és només ser blanc o catòlic. A partir d'ara, ser català o espanyol també hi tindrà cabuda ser una persona negra, una persona musulmana o un parlant urdú.

Carme Ferrer
Observatori de la Immigració de Sabadell
Lliga dels Drets dels Pobles

Sortida de l'escola a Sabadell.

Lliga dels Drets dels Pobles

"Joves relacionant-se al carrer" o de com es criminalitza les pràctiques juvenils als espais públics

"Joves relacionant-se al carrer" aquesta categoria és un dels indicadors per observar els conflictes a l'espai públic de la ciutat de Barcelona. Mereix una explicació. "Joves relacionant-se al carrer" vol dir exactament joves fumant haixix, bevent alcohol, escoltant música, fent soroll fins a altes hores de la matinada... Tot un seguit de pràctiques que estan associades a ser jove en aquesta ciutat, i que amb l'ordenança municipal del 2006, van quedar tipificades com a delictes contra la convivència.

L'ordenança té com a objectiu garantir un ús de l'espai públic polivalent, compartit i respectuós amb la diversitat. Amb aquesta voluntat regulen les conductes als nostres parcs, places i carrers. No, no, l'interès no és punitiu ni econòmic! És educatiu. El o la jove que hagi obrat contra el bé comú repararà el seu dany donant un servei a la comunitat. Així, si has cridat al carrer i un guàrdia urbà t'ha expedid una multa, perquè no siguin els teus pares o tutors legals els que paguin els 120€, l'Ajuntament t'ofereix la possibilitat, molt més educativa i comprensiva, de canviar la sanció econòmica per dotze hores de treball en una entitat o un recurs municipal.

Aquesta mesura de govern podria resultar progressista, si no fos perquè els actes tipificats com a delictius són cada vegada més estrictes i supossen un debilitament del dret a gaudir la ciutat; si al mateix temps que regulen el joc de pilota en places i parcs, obrissin espais esportius gratuïts; si les penes imposades fossin adaptades a les característiques personals de cadascun dels i les joves als quals tracten de reeducar.

L'ordenança municipal de civisme construeix la categoria jove a partir d'una criminalització, castigant sobretot els col·lectius de joves que per qüestions culturals i/o econòmiques no consumeixen l'oferta de lleure privada, i són més visibles perquè el carrer és el seu espai majoritari de socialització.

Si diferents col·lectius de joves participessin activament de la creació de les lleis que regulen la seva conducta a l'espai públic, i fins i tot de les sancions que suposarien la seva vulneració, les mesures en benefici de la comunitat serien realment una eina de transformació, de coresponsabilització i d'exercici de ciutadania.

Desiré Rodrigo
Educatora

www.blogakwaba.com

Et recomanem

LLIBRE

El Diari de la Naaku
Autors: Desiré Rodrigo García
Il·lustracions: Amaia Martín Sánchez
Producció: Truimultimedia, 2009

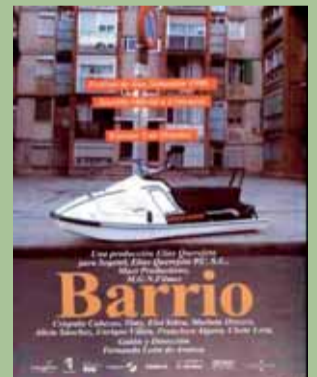
"Avui la tieta m'ha regalat aquest quadern. A partir d'ara serà el meu diari. Aquí penso escriure tot el que em passa, les coses que sento, els meus somnis, els meus secrets i els meus desitjos". Així comença el diari personal de la Naaku, una noia d'11 anys de la Costa d'Ivori, que es veu obligada a desplaçar-se, amb la seva família, a Abidjan, per evitar que els seus germans vagin a combatre amb l'exèrcit rebel, durant el conflicte armat a la Costa d'Ivori (2002-2007). Durant la nova vida en aquesta ciutat, la Naaku ens narra la sensació de sentir-se immigrant, les dificultats d'adaptació cultural i econòmica... però també els avantatges de conèixer altres formes de vida, nous amics i noves situacions.

PEL·LICULA

Barrio
Director: Fernando León
Intèrprets: Crispulo Cabezas, Tomás Benito, Eloi Yebra, Marieta Orozco, Alicia Sánchez, Enrique Villén, Francisco Algora, Chete Lera
País: Espanya
Any: 1998
Durada: 98 min.

És estiu i encara que el Rai, el Javi i el Manu voldrien estar en un altre lloc es veuen obligats a passar les vacances amb les seves famílies a Madrid, en el seu barri de sempre. Comparteixen problemes i somnis, avorriments i diversió i per sobre de tot els uneix l'amistat.

WEB

<http://www.xtviblocs.cat/connectats/>
Connectats és un equip multidisciplinari que genera una plataforma pròpia que consta d'un programa de televisió, un programa de ràdio, una revista i una pàgina web. A més fan tallers i promouen entre els joves autòctons i immigrants una capacitat d'expressió autònoma, crítica i compromesa.

www.unitatmobil.blogspot.com

La Unitat Mòbil és una campanya de sensibilització dirigida a infants, joves i adults que viuen a Catalunya i a Costa d'Ivori.

<http://www.projectexarxa.blogspot.com/>

Projecte educatiu de dinamització social, de la Fundació Akwaba, que treballa amb joves d'entre 12 i 18 anys, tant autòctons com immigrants del barri de Collblanc-La Torrassa, de l'Hospitalet de Llobregat.